

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Ετος Γ.' Αριθμ. 142

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 13 'Απριλίου 1925

ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΗΣΤΟΦΑΓΟΝ
Κ. Π. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΝ

ΣΥΝΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ὁ κ. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ λέγει οὕτως
πρέπει ἀναγρῆξωμεν εἰς τὰ αἴτια
τῆς ληστείας, ἐρευνῶντες καὶ ἐξετά-
ζοντες τὰτα μετὰ ἀμεροληψίας καὶ
τριτοπαθείας. Ἀπὸ 4 ἀπόψεων πρέ-
πει νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς λη-
στείας καὶ εἰναι αὐταὶ ἡ κοινωνικὴ,
ἡ ποινοδικικὴ, ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ
καταδικαστικὴ.

Ἐξέταξι ἐκείνην τῶν ἀπόψεων
τούτων καὶ τοῖς ὅτι ἐν τῷ νομῷ
Ἰωαννίνων ὅσοι ἐντόπιοι ἠθέλησαν
νὰ καταδύσων κρησφύγετα ληστών
ἐκμαρῆθησαν ὑπ' αὐτῶν δ' ἀθανά-
του. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐς εὐνοίαν
τὴν πεποιθήσιν εἰς πολλοὺς ὅτι με-
τὰ αὐτῆς τῆς χωροφυλακῆς ὑπὴρ-
χον ἄτομα εὐδρισκόμενα ἐν ἐπαφῇ
μετ' αὐτῶν ληστές. Εἰς ὑπαξιωματικῶ-
ν χωροφυλακῆς ὑπηρετῶν εἰς Κα-
λέντζι—Μαλακασί—κατηγγέλθη ὅ-
τι εὐδρισκῶν ἐν τοιαύτῃ ἐπαφῇ με-
τ' αὐτῶν. Ἐξήγησεν ἡ μετὰθεοῦ
του καὶ μετὰ ἀγῶνα δευτὸν καταρ-
θῶν ἡμετέρας τοῦ, πεισθέντος ἐ-
πὶ τέλους τοῦ Διοικητοῦ κ. Πλατῆ
νὰ προτελεῖ τὴν μετὰθεοῦ του. Πε-
ρὶ δὲ τοῦ κ. Πλατῆ ὑπῆρχον διαδό-
σεις ὅτι εὐδρισκῶν εἰς ἐπαφὴν με-
τ' αὐτῶν ληστές. Μέχρι τοιοῦτου σημεί-
ου ἵκεν φθάσει ἡ πρὸς αὐτὸν δυσπι-
στία, ἥτις ἐνδεχόμενον νὰ προήρχε-
το ἐκ τῆς μεγάλῃς ἀδεξιότητος ἣν ἐ-
πέδειξεν οὗτος ἐν Ἠπείρῳ.

«Συναθῇ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ
ζητήσῃ πληροφορίας περὶ πάντων
τοῦτων παρὰ τῶν Διοικητικῶν καὶ
Δικαστικῶν Ἀρχῶν ἡμετέρων κατὰ
τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1923
ὡς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τῶν ἐν Κερ
κίρα Ἐρετῶν.

καὶ ἡ Κοινωνία Ἡπείρου καὶ αἱ Ἀρχαὶ Ἡπείρου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχον τελέειν ἀποκαρδίαν καὶ ἐντέλουν διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Πλατῆ. Οἱ ὑποψήφιοι, λέγει, τοῦ Συνδιασμοῦ Ἰωαννίνων δὲν ἠδύνατο νὰ περιοδεύσωσι, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ συνοψεύθωσι ὑπὸ πεζικοῦ τεχνικοῦ Στρατοῦ διὰ νὰ εἶναι ἐν ἀποσπείᾳ.

Μία μικρὰ μερίς ὑπεστηρίζετοὺς
ἀποστόλους, ἡ δὲ μεγάλη ἔχει τὸν φόβον
τῶν ἡγετῶν. Ἀνεχτήθη ἡ ἀποστολή
λέγει, ἐπὶ τῇ: πρώτῃ Δημοκρα-
τίᾳ: Κυβερνήσεω, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐ-
κκλησιαστικὴν νέα σχολὴ προσελύτων
ἡγετῶν, ἐφ' ὅσον βλέπουν μεγάλους
ἡγετῶν ἀνεχόμενους. Τοιοῦτοι εἶ-
ναι οἱ Πεντζαίοι οἱ ὅποιοι ἔχουν με-
γάλην ἐπιρροὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ
πολιτεία καὶ ἐπὶ τῶν οὐτοκινήτων ἐμ-
φανίσις ἐν τῇ πόλει. Ἰωάννην ἀπο-
τελεῖ κοινὸν σκάδαλον καὶ ἀφορμὴν
δημοσυρίας νέου φωτισμοῦ ἡγετῶν.

Ἐὰν ἀναλύει κατόπιν τὴν δι' ἐκκλησίαν
ἀπομυίν τοῦ ζητήματος τῆς ληστείας
καὶ ἀφερέμενος εἰς τὰ ἐν Ἰταλίᾳ,
Ἰωάννη καὶ Κοραίῃ ληφθέντα ἐν
ἐξῇ παρελθόντι κατὰ τῆς ληστείας.
μέτρον, εὐρίσκει διὰ τὸ σπουδαιότερον
μέτρον πρὸς καὶ ἀδίσχυντος τῆς λη-
στείας, ἐν ἡπειρώ καὶ εἰς ἄλλας οὖ-
τως ἐμπορίστους. εἶναι ἡ κατασκευὴ δ-
ιδῷ. Αὐτοὺς ὅς ἡ ἥτερος; ἐγκρι-
θείσης οὕτω ἀπὸ ἀπόψεως ὁδο-
ποιίας. Ἐφόσον δὲν κατασκευάζομεν
δοῦν ἐν ἡπειρώ καὶ μάλιστα τὴν
δόξαν Γουμένισις - Παρομβιδιά -
Ἰωαννίνων, τὴν κατασκευὴν τῆς ὁ-
δοποιίας ἀγνωρίζω; ἀλλὰ καὶ μάτην
ἐπὶ τόσα ἔτη ἀναμένει ὁ νομός Ἰω-
αννίνων, δὲν δυναμένη νὰ ἔχωμεν
πλέον ἐφόδον ἐξοπλιστικῶς τῆς λη-
στείας

* Ἀπὸ νομοθετικῆς ἀπόψεως θεω-
ροῦ ἀπαράβατον ὅτι τὰ ἐγκλήματα τῆς
ληστείας νὰ διώκωνται παρὰ τῶν
ἑφετῶν διότι οἱ ἔνοχοι εἶνε πολλὰ
κις ἐπιεικεῖς.

« Ἀπὸ καταδικοικῆς ἀπόψεως ἵο-
μίζει δι' ἔχοντες ἀνδρὶν σώματος ἐ-
πιτέλειον, ὅπου γὰ ἀντιτάξῃ συνα-
σθημα χρηστότητας καὶ αὐταπαρῆ-
σεως ἀπ' ἐνδὸς, εἰδικεύουσιν δὲ ἀπ' ἐ-
ξωτερῶν ἐναντι τῆς εἰδικεύσεως τῶν
ληστώ ».

Εὐπροσύνως χαιρετίζομεν τὸ γε-
γονός ὅτι ὁ ἐξ ἀπαρχῆς τοῦ Ἀντιθε-
νῆελισμοῦ λεγόμενος πληρεξούτιος
ὁς Ἰωαννῖνων κ. Π. Γιω. δπουλος
ἤνοιξε τὸ στήμα του, ὁμιλήσας κατὰ
τῆς ἐν Ὑπαίρῳ ληστοκρατικῆς κα-
ταστάσεως, ὥς εἶχε, ἐρὸν καθήκου-
νὰ πράξει ἀπὸ πολλοῦ τῶσιν αὐτῆς
δυνικαὶ οἰκοποιοῦ συνάδελφοι του, εἰ
τηρήσαντες σιγὴν ἰχθυὸς εἰς τὸ ζῆ-
ν τὴν κατὰ τοῦτο.

Καίτοι είναι γεγονός, ὅτι καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς 16 Δεκεμβρίου 1923 καὶ μέχρι τοῦ Δημοψηφίσματος οἱ μαχλῆστεροι καὶ ἰσχυροὶ κομματάρχαι ἦσαν οἱ διακροοὶ λήσταρχοι ἐν Ἠπαύρῃ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Ρεντζαῖοι, οὓς ἀνιφέρει ὁμομαχί, ἐν τοῖτοις θὰ μοι ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Π. Γιωτόπουλος νὰ ἀμφισβητήσω τὸ ὅτι δὲν ἐτόλμων λόγῳ τῆς ληστείας οἱ φιλελευθέροι υποψήφιοι νὰ ἐξεέλθουν πρὸς ψηφοθηρίαν καὶ ἔκαστούτου συνοδεύοντο ὑπὲρ λόγου στρατοῦ. Ὁ συνοδεύων τότε λόγος τοῦς φιλελευθέρους υποψηφίους, τοὺς συνοδεύει, διὰ νὰ πιστοποιηθῇ ὅτι ὁ Συνδυασμὸς τῶ ἀντεπροσώπευε τὸν Βενιζέλον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν δημοκρατικὸν Συνδυασμὸν Ἀδύλη—Φλώρου, οἵτινες ἐστεροῦντο τὸ βενιζελικὸν χρίσμα. Ἀλλῶς τε εἰ διάφοροι λητάρχαι, καίτοι ἔχοντες τότε τρεῖς ἰδικούς των υποψηφίους, ἀνέκον καὶ αὐτοεἰς τὸν περίφημον Βενιζελισμόν καὶ ὑπὲρ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἐργάζοντο.

Δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῇ δ κ. Γιω
τίπουλος ὅτι ὑπῆρξε φίλος ὁλοκλήρων
ληπτῶν, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν
Ρετζίων, διότι καὶ αὐτὸς εἰργά-
σθη δπως ἀμνηστευθῶν αἱ διάφοροι
λήπταρχοι, παρὰ τῇ πρώτῃ πτωθυ-
πουργίᾳ τῆς Δημοκρατίας κ. Παπα-
ραστασίω. Περὶ τοῦτου ἀνέγνωσα
ἐπιστολὴν καὶ κ. Γιωτοπούλου πρὸς
σιανόν, του ἐνταυθα φίλον, ἐν ᾗ ἔγρα-
ψε τὰ ἐξῆς περίπου:

«Κατέπεισα τὸ, κ. Προθυπου-
 γόν νὰ συνειδέσῃ εἰς τὴν ἀμνηστευ-
 σιν τῶν Γετζίων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν θ-
 ρόν νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸ Ἐξωτερ-
 ικόν...»

Ἐρωτώ τὸν κ. Γ'ωτόπουλον:
— Λιά ποῖον λόγον δὲν ἤνοιξε τὸ
στόμα του εἰς τὴν Σὺ λέγουσι, ὅτε
οἱ Ρετζχίσι ἐπετέθησαν ἐναντίον
μου ἐν μέσοις Ἰωαννίνοις, καὶ τὸ ἦ
νοιξε τώρα, Μήπως, διότι δὲν εἶμαι
βενιζελοδημοκρατικός δὲν ἤξιζε τὸν
κόπον νὰ τὸ ἀνοίξη;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΣ

'Εν Τσαμαντᾷ, 5 Ἀπριλίου 1925

Ἡ πρὸς τοὺς τεθνεώτας εὐλάβεια καὶ ἡ διατήρησις τῆς προσφυλοῦς μνήμης τῶν διὰ τελειουργικῶν καὶ ἄλλων εὐσεβῶν διατυπώσεων ἀποδεικνύει παρὰ τοῖς ἐπιζῶσιν οἰκείοις καὶ κρίλοις ἰδιαίτερον εὐγένειαν αἰσθημάτων καὶ πολυμπισμὸν ἀνώτερον. Γνωστὸν εἶναι πῶς ἠγλαβοῦντο τοὺς νεκροὺς οἱ Ἀρχαῖοι πρὸ Χριστοῦ πρόγονοι ἡμῶν καὶ πῶς ὁ πρὸς αὐτοὺς σ βασιμὸς ἦν τοιοῦτος, ὥστε ἀνέκοπτε προσωρινῶ καὶ αὐτὸ τὸ μένος τῶν ἐμπολέμων, ἵνα δοθῇ αὐτοῖς καιρὸς πρὸς ταφὴν τῶν ἐκατέρωθεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πεσόντων. Θά ἡδύνατο γὰρ γράφητις ὁλόκληρον βιβλίον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, χωρὶς νὰ τὸ ἐξαντλήσῃ ὁλοτελῶς. Ἐν ἐκ τῶν χαρακτηριστικωτέρων στοιχείων, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ἐθνικὴ καὶ συνοχὴ πρὸς τοὺς πρὸ Χριστοῦ προπάτοράς μας, εἶναι καὶ τὸ ὅτι διετηρήσαμεν ὑπὸ χριστιανικὴν περιβολὴν ὅλας τὰς συνηθείας τῶν διὰ τὴν ἐλλαβὴν ἀνάμνησιν τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν. Ἰδίως ἡμεῖς οἱ Ἑπειρωτὰ δι ακρινομέθα πλέον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίῳ τούτῳ. Καὶ πανταχοῦ μὲν τῶν Ἑλληνικῶν Χωρῶν εἶναι ἐν γενικῇ χρήσει τὰ ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου ἀποικομένων μνημόσυνα, ἀλλ' ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Ἑπείρου ἡ τέλεις τούτων προσλαμβάνει ἰδιαιτέρας συγκαταληκτικὰς χαρακτῆρας. Οἱ ἐπιζῶντες προτιμῶσι πολλὰκις νὰ ὑποστῶσιν αὐτοὶ σοβαρὰς στερήσεις, ἵνα ἐπροκώσωσιν εἰς τὰς δαπάνας τῶν μνημοσύνων καὶ ἀποτίσωσιν οὕτω τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὴν προσφιλῆ μνήμην τῶν ἐκλιπόντων οἰκείων. Οὐδέποτε λησμονῶ ὅτι κατὰ τὰ ἔτη τοῦ ἀπαισίας μνήμης τελευταίου Πανερωπαϊκοῦ πολέμου, ὅτε!αί **Ἡ Προστάτιδες** Δυναστείαι, τῇ ἐσχίστῃ τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου, ἔκριναν ἐπιβαλλόμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδίων συμφερόντων καὶ πολεμικῶν σκοπῶν νὰ ἐκδηλώσωσι διὰ παραδόξου τρόπου τὴν πρὸς τὴν **Ἑλλάδα** τὰ **«προστασίαν»** αὐτῶν ἀποκλείουσαι τὰ παρὰ τῆς καὶ καταδικάζουσαι τὸν Ἕλληνα. Λαὸν εἰς τὸν ἐκ πείνης σκληρὸν θάνατον, ὑπῆρξαν ἐνταῦθα οἰκογένειαι, αἵτινες ἐπροτίμησαν νὰ τραφῶσι μὲν λάχανα καὶ νὰ πεινάσωσιν, ὅπως διαφυλάξωσι τὰς ὀλίγας κτάδας σίτου, ὃν ἔτυχε νὰ ἔχωσι, πρὸς χρησιμοποίησιν διὰ τὰ **«σ'χώρια** τῶν προσφιλῶν τῶν νεκρῶν. **Πορεῖται** δὲ νὰ σημειωθῇ παρενθελικῶς ἐνταῦθα ὅτι διὰ νὰ τελεσθῶσι τὰ **«σ'χώρια** (ἰδίως τὸ τεσσαρακονθὴ μέρος καὶ ἐτήσιον μνημόσυνον) ἐν τοῖς πλείστοις Ἑπειρωτικοῖς χωρίοις χρησιμιοῦνται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δαπανῶν, καὶ καὶνὴ ποσότης σίτου, συμφανὲς πρὸς τὰ ἐπιχώρια θρησκευτικὰ ἔθιμα.

Τοιαύτα εἰλαβεῖς συνήθεια καὶ
συγγενικαὶ ἀφροσύσεις καὶ πέραν τοῦ
τάφου δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ ἐπιτύ-
χουν τὸν σεβασμὸν παντός εὐσυνειδή-
του καὶ λεπτοῦ παρατηρητοῦ καὶ νὰ
συγγινοῦν πᾶσαν εὐγενὴ καρδίαν.

Οὐ μόνον δ' οἱ ἐν τῇ πατρίδι ζῶν-
τες ἠπειρώται, ἀλλὰ καὶ οἱ μακρὰ
αὐτῆς ἐνδοσκόμοιοι τηροῦσι μετὰ θεο-
σκευτικής εὐλαβείας τὰ ἔθιμα ταῦτα
καὶ μεριμνῶσι περὶ τῆς ἀνελπίτους τε-
λέσεως τῶν μηχανισμῶν συντακτικῶν
ἐκ τῆς Ξένης τὰ θεῶτα ποδὶ τοῦ ἐν τῇ
πατρίδι ζῶντος οἰκείου ἡγέτου.

Εἰς τὴν χάσιν τὸν ἀνίστατον γου-
μῶν μου ἔδωκεν ἀποροὴ ἢ τέλει σὴ
μερον ἐν τῷ Κεντρικῷ Νῶφ τῆς χάσις
τοῦ ἐπίστου μνημονίου πλεον τῶν πέ-
ρσιαν ἀποδιδόντων ποδοίτων Τσα-
μαντισῶν Ἀθανασίου Μικρούλη καὶ
Αἰνιότητος Βουκαλά.

Ὁ πρωτοτοκος υἱὸς τοῦ πατρὸς κ.
Στ. Α. Μικρούλης, ἀπὸ ἐπὶν ἐργατε-
στημένους ἐν Φιλιππουπόλει, καὶ οἱ ἐν
Γούστερ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν
καλῶς ἐργαζόμενοι πάντες υἱοὶ τοῦ δευτέ-
ρου δὲν ἐλησιμόνησαν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἁ-
γῶνος τοῦ βίου καὶ τῆς πολλαπλῆς ἐυ-

πορικαῖς των μερίμνας τὸ υἱὸν των
καθηκόν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους ἀπὸ
τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς των, ἀλλὰ συν-
νέστησαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα οἰκείους νὰ
τελέσωσι μετὰ τῆς θεοῦσης ἐκκλησια-
στικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιχωρίου
τάξεως τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον (τὰ
σ' ὅρια) αὐτῶν ἀποστείλαντες ἰδιατέρως
τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν
διὰ τὰς δαπάνας.

Τοιαῦτα αἰσθήματα εὐσεβείας πρὸς
τὴν μνήμην τῶν γεννητόρων καὶ λοι-
πῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, ἀποδεικνύ-
οντα ἐγγενεῖς καρδίας καὶ υἱὸν σε-
βασμὸν, κρίνω ἄξια δημοσίου ἐπαίνου
καὶ ἐπιθυμῶ τὴν διατήρησιν τῶν συγ-
γνητικῶν τούτων θρησκευτικῶν ἐδμῶν
καταγράψιν τοὺς ἐσισηγμένους τὴν κα-
τάγραψιν τῶν ὧς δῆθεν περὶ τῶν !

N. ΝΙΤΣΟΣ

REFONOTA

ЗВТЕНАТА

ΣΧΗΛΙΑ

ΕΓΡΑΨΑΜΕ καὶ ξαναγρά-
φομε ὅτι εἶναι ἀπάνθρωπον νὰ
στεγάσῃ τὸ Στρατιωτικὸν Νοσο-
κομεῖον Ἰωαννίνων ὑπὲρ τὸν χῶ-
ρόν του 250 καὶ πλέον ἀσθενεῖς
μὲ προσωπικὸν τριῶν μόνον ἰα-
τρῶν! "Ἄξιον βραβεύσεως τὸ πα-
τρικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Διευθυ-
νοῦ τοῦ ἐν λογῷ Νοσοκομεῖον καὶ
τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐλαχίστων ἰατρῶν
τοῦ, καταβαλλόντων ὑπερανθρώ-
πους δυνάμεις διὰ τὴν ἱατρικὴν πε-
ρίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν των, ἀλλὰ
χρειάζονται τριπλάσιοι ἱατροὶ τῶν
σήμερον ὑπηρετούντων ἐν αὐτῷ!
Πρέπει ὁ Μέγαρχος Στρατηγὸς
κ. Τσιρογιάννης, ὁ τὸσον εὐγενῶς
μεριμνῶν καὶ ποῶν διὰ τοὺς στρα-
τιώτας νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι παραι-
τήσεως πρὸς τὸ κωφεῖον Ὑπουρ-
γεῖον, ἔαν δὲν σπεύσῃ τοῦτο νὰ
τοῦ ἀποστείλῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀ-
ριθμὸν ἱατρῶν διὰ τὸ Στρατιωτι-
κὸν Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΥ ΤΟΥ
ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Ἐκ Δελβινακίου τῇ 9ῃ Ἀπρι-
λίου 1925.

Ἡ ὁ «φιλόνομος πληθύσους
Πωγωνίου» με πολλήν ἀληθῶς
ἐκπληξῆν παρακολουθεῖ τὸν εἰς τὰς
στάλας τοῦ «Κήρυκος» ἐκδηλωθέν-
τα πείσματα ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ
Εἰρηνοδίκου του. Ἡ ἐκπληξίς του
ἀποβαίνουσα με τὰς διαδοχικὰς ἀλ-
λὰ πάντοτε ἐμμόνους ἐκδηλώσεις
τῆς ἀνωτέρω πολεμικῆς καταστά-
σεως ἀμνηχανίαν. Ἐνῶ πρέπει ἐξ ἱε-
ρατικοῦ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν ἑ-
στω καὶ μηδὲν ἢ μάλλον ὀλιγω ἀντι-
θέτως ἐκφράζοντα αὐτόκλητον
κῆρυκα τῆς δημοσίας γνώ-
μης Πωγωνίου, διὰ τὸ γεγο-
νός ὅτι ἐξεσπάρθωσιν ὑπὲρ τῶν συμ-
φερόντων του, περιβληθεὶς μάλιστα
αὐταρέσκως καὶ μηδενὸς ἀντιλέγον-
τος τὴν τήβεννον τοῦ ἐκπροσώπου

της γνώμης του, εύρισκόμεθα εν ταύταις εἰς τὴν σκληρὰν ἀμνηστίαν νὰ μὴ πράξωμεν τούτο. Ἐπειδὴ δὲ νομίζομεν καὶ φανταζόμεθα ὅτι ὅλως ἀφιλοκερδῶς ἀπεδύθη εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀγῶνα αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ πληροφορησώμεν τὸν «Κήρυκα» ὅτι ὁ Λόγος Πρωτοκλήου, ὡς ἀναλθροστάτα δις ἀλλήλοισιν οὐδεμίαν ἀφαιρέτησαν ἢ διαμαρτυρίαν ἐξεδίωκεν ποτὲ μέχρι σήμερον διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸν πληροφοροῦμεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Εὐρυκλῆς, ὡς ἐφανέρωθη κατὰ τὴν τὴν ἐν Πρωτοκλήῳ ὑπηρεσίαν του ἄρ' ἔμελλεν ἀνεπιθύμητος δὲν ὑπῆρξε πολὺ δὲ περισσύτερον ἄξιος ἀγχύνης ἀλλὰ τὸν ἀντίστοιχον ἐπιθυμητὸς καὶ ὅπερ δύσκολον διὰ δικαστικὸν ὑπὸ πλῆλιν ἀπνεύμοντα τὴν δικαιοσύνην καὶ ὑποκαίμενον πάντως εἰς τὴν δυσχερέσκαια τοῦ ἐν ὧν διαδίδων, ὁ Εὐρυκλῆς Πρωτοκλήου εἶναι δημοφιλῆς. Ἡ δημοφιλία τῆς Πρωτοκλήου ἤδη μάλιστα κατέπεσε τῆς ἀνωτέρω ἐξουσιοκτικῆς πολιτικῆς κατέστη εὐμενικὴ καὶ ὅτι σήμερον πρὸς τὸν Εὐρυκλῆ τὴν ἐναντίον τοῦ ὁποῦν ἐκτελεῖται μετὰ τὸν μένος τὰ Πάτρια δέληται τὸ «Κήρυξ». Διότι νομίζομεν ὅτι Πρωτοκλήου δὲ ἡ κεφαλὴ ἐξῆς ὑπαλλήλου δὲν πέπτει ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ λεωφόρος τῆς Δικαιοσύνης ἀδικητῆ πρὸς πᾶν, διὰ μόνον μὲς δημοσιογραφικῆς ἐπιθέσεως χιρζομένης αὐτοκλήτως τὴν δημοσίαν γαμινί, τὴν ὁποῖαν διαπλάττει πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀντικατάρξεως τῆς ὑπαλληλοφάγον φιλίας αὐτῆς. Οὕτως, λέγ' ἔμελλεν εἰς τὸν ἀντικατάρξεως «Κήρυξ» μὲς—ἐν σελήσῃ δὲ πρὸς τὴν ἀντικατάρξεως πάλιν, ἀνατίον τοῦ Εὐρυκλήου τοῦ.—Καὶ ὑπὸ τῆς ἀντικατάρξεως τοῦ Εὐρυκλήου εὐχαριστοῦμε τὸν ὅλκον τοῦτον «Κήρυκα» μὲς διὰ τὸ πρὸς τὰ ζητήματα τοῦ τόπου μας ἐνδίαφρον τὸν ὅπερ φανταζόμεθα καὶ εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἀφιλοκερδῆς πάντοτε.

ΠΡΩΤΟΚΛΕΙΟΥΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο ἐν Τριανταφύλλου ὁ ἀσπασμὸς Μεταφύλλου Μεταφύλλου καὶ Γ. Δημάκης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Γ. Χαλγιάννης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸ χωρίον τοῦ Κρητοδότη.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀρτοποιοὺς Εὐάγ. Κονικῆς καὶ ἀνεχώρησεν διὰ τὸ χωρίον τοῦ Δάβδαν.

Ἀναχωρήσεις

Ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Γκουσκούκη τελειοποιήσασα ἀριστὰ ἐνταῦθα εἰς τὴν ῥαπτικὴν ἀναχωρεῖ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν τῆς πατρίδα Δομνὰ, ὅπου θὰ ἐξακλήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τῆς.

Ἀρραβῶνες

Ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Τσερκοβίστῃ τῶν Κουρέων οἱ εὐνυχεῖς ἀρραβῶνες τοῦ εὐέλπιδος νέου Βασίλ. Βαλαβάνη, ἐγγόνου τοῦ σεβασμίου Κεράως τῆς Κοινότητος ταύτης Παπᾶ Νικολάου, καὶ πρώτου ἀνεμίου τοῦ ἐν Ἀθῆναις γνωστοτάτου ἀλευροπόρου κ. Δημ. Παπᾶ Νικολάου, μετὰ τῆς σεμνοτάτης καὶ ἀβρᾶς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς θυγατρὸς τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ ἀρτοποιοῦ ἐν Πειραιεὶ κ. Ζήσῃ Τριανταφύλλου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Τσερκοβίστης.

Εἰς τὸ εὐάριστον ζεύγος ἡ Διὸς θυγάτηρ τῆς «Ἐλευθερίας» εὐχεται πᾶν τὸ καταθέμενον.

Ἀσθένειαι

Εὐχαριστίας πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐν ἑκ τῶν συμπαθετέρων καὶ σεβασμιωτέρων μελῶν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Ἐμπορικοῦ Κόσμου, ὁ κ. Δημ.

Μέριτος, παθὼν ἐν κοιλικῷ τύφῳ, εὐρίσκειται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου καὶ ἐν ἀναρρώσει.

Θάνατοι

Μετὰ βραχεῖαν ἀσθένειαν ἀπεβίωσεν ἐν κοιλικῷ τύφῳ ἡ μόλις δέκα ἡμέρας ἀρρώστια Ἐλισάβετ, θυγάτηρ τοῦ γνωστοτάτου ἀλευροπόρου τῆς πόλεως μας κ. Μετῆ Ἐσρά.

Εἰς τοὺς οὕτω σκληρῶς δοκιμασθέντας γονεῖς τῆς ἐκλιπούσης ἀρᾶς νεανίδος ἐκφράζομεν τὰ ἐγκαρδία συλλυπητήριά μας.

Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς χορηγῶς καὶ ἐντιμος πολίτης ὁ Παναγιώτης Καζαντζῆς πατὴρ τοῦ συμπαθοῦς καὶ διακεκομένου δικηγόρου τῆς πόλεως μας κ. Νικολ. Καζαντζῆ ὃν καὶ ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀρ. Πρωτ. 1586

Ο ΓΕΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γνωστοποιεῖται

Διὰ μὲν τῆς ὑπ' ἀριθ. 78 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐπαλαμβάνεται ἡ ἀνασταλείσα πρὸς τὴν μεθοδικὴν δι' ὅπρῳ δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν, ἡ προκηρυχθεῖσα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 177—1923 καὶ 119—1924 ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἐγκρίθεισά διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 9509—1923 καὶ 6080—1924 πράξεων τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐκποιήσεως νέου τοπογραφικοῦ χαρτῶν μετὰ χωροσταθμικοῦ διαγράμματος καὶ ὑπομετρικῆς ἀπεικονίσεως τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁρῶν ἡς ὑπ' ἀριθ. 2125 καὶ ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1924 ἡμετέρας διακηρύξεως καὶ τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῇ διαληφθείσῃ ὑπ' ἀριθ. 119 ἀποφάσει, ὡς αὐτὴ ἐνδελεχέστερον ἐντύπη τεύχει ἐκτίθενται.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἡμεδαποὶ καὶ ἄλλοδαοὶ ἐργολάβοι ἔχοντες τὰ ἐν ταῖς ὁροις ἀναφερόμενα πιστοποιητικά.

Αἱ προσφοραὶ ἀπειθύνονται ἡμῖν μέχρι τῆς 2ας Ἰουνίου 1925. Ἡ ἐγγύησις ὁρίζεται εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς προσφοράς.

Ἡ δημοπρασία, ἐνεργηθήσεται τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1925 ἐν ὅπῳ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1884 Β. Δ. «περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων συμβάσεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1891.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπὸ εὐταί εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίῃ ἢ μὴ ταῦτα, ἂν κατ' ἀπόλιτον αὐτοῦ κρίνῃ ἥθελε ἴδῃ ὡς συμφέρουσας τὰς γενόμενας προσφορὰς, χωρὶς ν' ἀποκτᾷ οὐδὲν δικαίωμα ὁ τελευτήτος μεθοδότης.

Τεύχη ἐντύπα συγγραφῆς ὁρῶν καὶ ὑποχρεώσεων ἐργασίων τῆς ἐργοληψίας εἰσι κατατεθειμένα εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Θεσσαλονίκης, Καβάλλας, Σερρών, Δράμας, Εὐάνθης, Βόλου, Σύρου, Χανίων, Κερκύρας, Λαρίσης, Τρικκάλων, καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον Τεχνικοῦ Τμήματος Δήμου Ἰωαννίνων.

Ἰωάννινα 7 Ἀπριλίου 1925

Ὁ Δήμαρχος

Γ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Τύποις «ΗΠΕΙΡΟΥ»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 12 Ἀπριλ. (ἀρ. τηλ. 21371).—Ὁ Λόγος Μπάλλου, μεταβὰς ἐξ Ἱεροσολύμων, ὅπου εἶχεν ἀποσταλῆ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, χάριν τῶν ἐγκαινίων τοῦ αὐτοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου μετέβη εἰς Βηρυττὸν ὅπου ἡ παρουσία του, ἐνεργεῖται, τῶν αὐτῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν προεκάλεσεν ἐξέγερσιν τῶν Ἀράβων, καὶ ἡ γαγκάσθη νὰ διαπετεῖται μετ' ἐπιμετρίας εἰς Δαμῆσκον, ὅπου πάλιν προεκλήθησαν αἱ τῆρα σκηνὴ καὶ συγκρούσεις.

Ἀθῆναι 12 Ἀπριλ.—Ὁ Στρατάρχης Χίνδεμπουργκ, ὑποψήφιος καὶ βέλαιος πρὸς τὸς τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας, ἐπ' ἐνκαίριον ἐξοπλὸν τοῦ Πάσχα, ἀπῆλθον ἐκκλησίαν πρὸς τὸν Γερμανικὸν Λαόν, δι' ἧς τονίξει ὅτι, ἐκλεγόμενος Πρόεδρος, θὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συντάγματος. Ὁ δὲ τῶς ἐπιτυχὸν εἰς τὰς πολιτικὰς προδοικὰς ἐκλογὰς Γάλλοι, παραιτούμενος τῆς περαιτέρω ἐποψηφισιότητος του, ἀπῆλθον καὶ αὐτὸς ἐκκλησίαν συνιστῶν εἰς τοὺς ψηφιστάς αὐτὸν ἐκλογεῖται, νὰ ψηφίσουν ἀδιστακτικῶς ὑπὲρ τοῦ Χίνδεμπουργκ. Συνεφεῶς καὶ ὁ Κάιζερ ἐδήλωσεν εἰς Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον ὅτι ἔχει ἀμετάσπαστον ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀναμειχθῇ εἰς τὰ ἱστορικά τῆς Γερμανίας ἐφόσον διαμένει ἐν Ὀλλανδίᾳ.

Ἀθῆναι 12 Ἀπρ.—Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας μετὰ τὴν παραιτήσιν τοῦ Ἑρριώ φέρεται πρὸς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν Πανλεβὲ μετὰ τὸν Μπριάν ὡς ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Λεμονῶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀθῆναι 12 Ἀπρ.—Ἐπιμαρτυρεῖ μεγάλη διάστασις τουρκικῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ὡς πρὸς τὴν διευθέτησιν τῶν ἐλληνοτουρκικῶν ζητημάτων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας θέτει βάσεις συνεννοήσεως.

Ἀθῆναι 12 Ἀπρ.—Ἡ Συνέλευσις ἐκήρυξε τὸ φορολογικὸν νομοσχέδιον με 141 ψήφους ὑπὲρ καὶ 45 κατὰ. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἀπεχώρησαν οἱ Πρόσφυγες πλεονεξοῦσι.

Ἀθῆναι 12 Ἀπρ.—Ὁρίσθη ἡ στρατιωτικὴ θητεία δεκαεξάμηνος.

Ἀθῆναι 12 Ἀπρ.—Οἱ Πρόσφυγες Πληρεξούσιοι ὑπέβχλον πρότασιν μωμῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

ΠΕΡΟΝΑΣ

Ὁ Λαὸς τοῦ «Κήρυκος» κ. Πενίδης τῆς ῥαφεί ἐξ Ἀθηνῶν τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά:

«Οἱ ἡπειρώται πληρεξούσιοι ἀδελφοὶ ἐγκρίτως διὰ τὰ ἡπειρωτικὰ ζητήματα».

Ἐξ ὧν φαίνεται ἡ ὑπερβολὴ τοῦ «Κήρυκος» ἐρευνᾷ τὸ βενιζελικὸς ἢ οἱ Πληρεξούσιοι τῆς ἡπειρῶν μειώθησαν ἐκ τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον τὰν Ἰωαννίνων τὰ ἐξῆς ἀπίστευτα μὲν ἀλλ' ἀληθῆ:

«Ἐργαζόμενοι πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἡμετέρας τάξεως καὶ εἰς τὴν ἡπειρὸν τὴν ἀπαστολὴν τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου καθαρὰς προσόδου».

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἡπειρὸς μόνη ἐξ ὅλης τῆς ἡλλης Ἑλλάδος εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον τῆς καὶ ὅλης προσόδου τῶν ἡμετέρας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀδελφότητος, ὅπως τηλεγραφεῖ καὶ ὁ κ. Πανίδης εἰς τὸν «Κήρυκα».

ΠΙΤΙΑ

Διὰ τυρῆα

Ἡ πρώτη τοῦ κόσμου τῶν χειμῶν ἐργαστηρίων

Ν. Κ. Ζένσεν—Δανίας

Ἐπιτυχία ἀλάνθαστος.

Ἀναρρώσας ἐν ἡπειρῶ:

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ & Γ. ΠΟΛΥΖΩΣ

Ἰωάννινα

ΣΤΟΥ ΡΑΔΟΥ

Πυτιὰ Τυροῦ ΧΑΝΖΕΝ

τῆς Δανίας

Ἡ ἀνωτέρα ὁλων.

Ἀδοκίμασμένης ἐπιτυχίας εἰς

κυτὰ πλὴν καὶ εἰς φιλία ὑ

γὰ.

Εἰς τὸ Νέον

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΧΑΡΟΥ ΠΑΣΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ Κ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ὁδὸς Ἀβέρωφ 60

Θὰ εἴσῃτε διὰ τρεῖς εἰς πλοῦ

αν συλλογῶν, ἡτοι: Δουκίμια ἐκ

καὶ Χαλβάδες, Κουφέτα, διάφορα

γλυκὰ κονιάκου ὁλων τῶν εἰδῶν, ἡ

ἀπὸ τῆς Οὐρᾶς ἀρίστης ποιότητος, Φο

τὰν διάφορα, Καρναμέλλες κτλ.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Στοῦ Ράδου Ρατομηχαναί

ΝΑΟΥΜΑΝ

Αἱ τελειότεραι ρατομηχαναί

τῆς Ὑψηλῆς.